

NPK-info

Nederlands Palestina Komitee www.palestina-komitee.nl

Inhoud

- 5 juni 1967 - 5 juni 2002 = 35 jaar bezetting
Hierna een NPK-oproep die pers en Tweede Kamer is toegezonden. pagina 2

 - Persconferentie van het Platform "Stop de oorlog tegen de Palestijnen".
4 juni Stadhuis Amsterdam om 12.30 uur, meer hierna. pagina 3

 - 5 juni in De Balie te Amsterdam om 20 uur Amira Hass over Israel.
Zie http://www.balie.nl/frames.php3?actief=frames_agenda.php3&titel=AGENDA

 - 31-5-2002, Ha'aretz
200 humanitarian aid workers barred from entering country, Mazal Mualem pagina 3

 - Letter from a Volunteer Doctor denied entry by Israel, 30-5-2002
Van "onze" Ben Alofs http://www.palestinemonitor.org/Activism/Letter_from_volunteer_doctor.html pagina 4

 - Protection for the Palestinian people, see www.palestinemonitor.org

 - Petition on Jenin War Crimes <http://www.PetitionOnline.com/SSF001/>

 - LAW Weekly Roundup, 16 May - 22 May 2002 pagina 5

 - NPK/WL, 3-6-2002 ■
-

Nederlandse politiek: hoogste tijd voor het inslaan van nieuwe wegen in het Israelisch-Palestijns conflict!

We trappen een open deur in wanneer we stellen dat het conflict tussen Israel en de Palestijnen recentelijk verder is geëscaleerd en dat uitwegen verder weg lijken dan ooit. Dat vergroot de noodzaak te zoeken naar nieuwe wegen om oplossingen op z'n minst dichterbij te brengen. Aan een dergelijk streven dient een analyse van de situatie vooraf te gaan.

In onze visie voert Israel een koloniale oorlog tegen de Palestijnen in de Bezette Gebieden (de Westelijke Jordaanoever, inclusief Oost-Jeruzalem, en de Strook van Gaza). Immers, Israel streeft - in strijd met het internationaal recht - naar de annexatie van strategisch belangrijke delen (mede in verband met de controle over het water) van in 1967 bezet grondgebied, waar - opnieuw in strijd met het internationaal recht - na 1967 de meeste van de rond 400.000 joodse kolonisten zijn gevestigd. Ook met betrekking tot de kwestie van volledige Palestijnse soevereiniteit over historisch-religieus erfgoed in Jeruzalem / al-Quds (de Haram al-Sharif) en het - in het internationaal recht verankerde - recht op terugkeer en/of compensatie van Palestijnse vluchtelingen blijkt met Israel geen voor de Palestijnen bevredigende regeling mogelijk te zijn.

In combinatie met de verslechterde leefomstandigheden van de Palestijnen in de Bezette Gebieden en de enorme beperkingen die door Israel vanaf het midden van de jaren negentig aan het personen- en goederenverkeer van Palestijnen zijn opgelegd, is op 29 september 2000 de vlam in de pan geslagen in de vorm van de Tweede Intifada. Israel heeft vervolgens getracht deze volksopstand met een reeks van militaire maatregelen neer te slaan. Het Israelisch militair geweld heeft vervolgens gewelddadiger reacties van Palestijnse zijde opgeroepen. Een militaire 'schoonmaakoperatie', afgelopen april, waarbij op ongekende schaal vernielingen zijn aangericht en enkele honderden Palestijnen zijn omgekomen, is inmiddels nutteloos gebleken, gegeven de reeks van aanslagen in Israel die daarop zijn gevolgd. En zo zal het nog lang doorgaan, waarbij naar steeds drastischer maatregelen gegrepen zal worden (door Israel zal wellicht tot massale verdrijving van Palestijnen overgegaan worden).

Bovengenoemde spiraal van geweld dient doorbroken te worden. Aangezien de krachtsverhoudingen tussen de strijdende partijen volstrekt ongelijk zijn, dient - voor het toewerken naar een duurzame regeling - de machtsbalans in evenwicht gebracht te worden. Dit laatste vereist internationaal ingrijpen: Israel zal onder druk gezet moeten worden om zijn politiek ten aanzien van de Palestijnen fundamenteel te wijzigen. Belangrijke eerste

stap is ontruiming van al het in 1967 veroverd grondgebied en de vorming van een soevereine Palestijnse staat, met Oost-Jeruzalem als hoofdstad. Dat zal blijken voor Israel de beste investering in zijn veiligheid te zijn, omdat met de beëindiging van de bezetting de belangrijkste voedingsbodem van het Palestijns geweld weggenomen wordt. Het zal de Palestijnen in staat stellen serieus een proces van nationale zelfrealisatie serieus in gang te zetten, in de vorm van het opbouwen van een soevereine Palestijnse staat. In het verlengde daarvan zal normalisatie van de betrekkingen tussen Israeli's en Palestijnen op gang kunnen komen en een tweede belangrijke stap - voor de kwestie van het recht op terugkeer en/of compensatie van de Palestijnse vluchtelingen, evenals inzake het in de Israelische wetgeving vastgelegde Recht op Terugkeer van joden een voor alle betrokken partijen bevredigende regeling getroffen kunnen worden.

Een dergelijk scenario biedt meer perspectief dan een steeds grotere inzet van militaire middelen (mogelijk uitmondend in - opnieuw - massale verdrijving van Palestijnen) of politieke lapmiddelen die momenteel in Israel worden bepleit, namelijk eenzijdige ontruiming van delen van de Bezette Gebieden, hetgeen een verkapt vorm van annexatie betekent, die haar tegenkrachten zal oproepen.

Het blijft verbijsterend om te moeten vaststellen dat de Nederlandse regering, tijdens het dieptepunt van afgelopen april, op Europees niveau het inzetten van zelfs maar een economisch pressiemiddel tegen Israel, in de vorm van opschorting van het EU-Israel-Associatieverdrag (geen economisch embargo, slechts het wegemen van een beperkt handelsvoordeel), heeft weten tegen te houden. De regering van nationale eenheid onder leiding van het duo Ariel Sharon/Shimon Peres zal in een dergelijke opstelling van de EU niet bepaald een aansporing hebben gezien haar politiek jegens de Palestijnen in heroverweging te nemen.

Wanneer Nederlandse politici de geweldsspiraal tussen Israel en de Palestijnen willen doorbreken - een eerste voorwaarde voor een nieuwe aanpak van het Israelisch-Palestijns conflict - dan dienen zij zich te onthouden van indirecte steun aan een Israelische politiek van symptoombestrijding. Dan dient het conflict bij de wortels aangepakt te worden, waarvoor - zoals uiteengezet - druk op Israel onvermijdelijk is.

Nederlands Palestina Komitee

Amsterdam, 30 mei 2002 ■

PLATFORM STOP DE OORLOG TEGEN DE PALESTIJNEN

Aankondiging Persconferentie

Het platform "Stop de oorlog tegen de Palestijnen", waarin tientallen maatschappelijke organisaties - Joodse, Arabische en Nederlandse - vertegenwoordigd zijn geeft op 4 juni een persconferentie.

Datum: Dinsdag 4 juni 2002 Tijd: 12.30 uur
Plaats: Stadhuis, Amstel 1, Amsterdam.
Vergaderzaal 0.231 (m.d.a. fractie AA/DG).

(Aansluitend om 14.00 uur start in de aangrenzende zaal 0.239 de commissie AZ)

Sprekers op de persconferentie zijn:

1. Wim Lankamp, Nederlands Palestina Komitee.
2. Lily van den Berg, Vrouwen in het Zwart (o.v.b.)
3. Jamal Ftieh, Landelijk Netwerk van Marokkaanse organisaties in Nederland.
4. Miriyam Aouragh, Platform Stop de Oorlog tegen de Palestijnen.

Directe aanleiding voor de persconferentie is de behandeling dezelfde dag in de commissie Algemene Zaken

van het rapport van burgemeester Cohen over de demonstratie van het platform op 13 april jl. Het Platform organiseerde toen in Amsterdam de demonstratie "Stop de oorlog tegen de Palestijnen" waar zo'n 30.000 mensen aan deelnamen. Het platform is van mening dat er nadien een vertekent beeld van deze mas-sabetoging is ontstaan.

Verder zal op de persconferentie aandacht zijn voor de herdenking van de bezetting van Palestijns gebied die 35 jaar geleden op 5 juni plaatsvond. Het platform is van mening dat deze bezetting onmiddellijk beëindigd moet worden.

Tot slot zal het platform op de persconferentie nieuwe plannen voor toekomstige acties, waaronder een manifestatie in Amsterdam, toelichten.

Voor meer informatie:

Wim Lankamp, (NPK): 06 - 28916795 of
www.palestina-komitee.nl ■

Friday, May 31, 2002 Ha'aretz

200 humanitarian aid workers barred from entering country

By Mazal Mualem

<http://www.haaretzdaily.com/hasen/pages/ShArt.jhtml?itemNo=159893&contrassID=2&subContrassID=1&sbSubContrassID=0&listSrc=Y%3e%3c!--%20%3cDROPLET%20BEAN=>

The Interior Ministry says it has recently prevented some 200 humanitarian aid workers from entering the country, expelling around 50 others. The ministry's statement came in response to a complaint filed by the Center for Religious Pluralism about the barring of humanitarian aid volunteers from reaching the Palestinian territories.

Responding to a letter of complaint from the center's attorney, Einat Horowitz, who claimed that Interior Minister Eli Yishai was barring entry into Israel of anyone who isn't patriotic enough for him, the ministry said it had "never hid its policy of deportations and bans on leftists who claim they come to provide humanitarian aid but actually obstruct the security services, with provocations at the Muqata in Ramallah and the Church of the Nativity in Bethlehem."

Yishai had announced the policy at the start of Operation Defensive Shield, said the ministry statement, and indeed, since then, some 200 people had been denied visas to Israel and another 50, who were at the Muqata, where Palestinian Authority Chairman Yasser Arafat was besieged for 34 days, and at the Bethlehem church, were deported. The policy would continue, said the ministry.

Horowitz's letter claimed the ministry was "maliciously" barring entry into the country of human rights activists whose intent was to aid the Palestinians and that the ministry had a "secret policy" that included directives to prevent such activists from entering Israel.

The letter of complaint said that the ministry may be violating the law with its actions.

All the activists who had sought entry to the country were volunteers who dealt with humanitarian aid, said Horowitz's letter. ■

Dear friends,

On 5.5.02 I flew from Manchester via Frankfurt to Tel Aviv. My aim was to reach the Occupied territories and work there during 6 weeks for the Palestine Red Crescent Society (PRCS). For those among you, who need an update about what went before, here is a brief summary:

I am a Dutch General Practitioner, living and working in North Wales. I have a job share arrangement with my partner Dr. Graham Thomas, which enables us to work away from the practice during 2-3 months per year for disadvantaged communities/people. Graham's special interest is Lesotho (South Africa) and mine is Palestinians. Earlier this year I began to make preparations for a trip to the Occupied Territories. The PRCS welcomed me as a medical volunteer.

On 6.5.02 at 3.50 a.m. I landed with Lufthansa flight LH0690 at Ben Gurion Airport in Tel Aviv. I have been in Israel and the Occupied Territories twice before, in 1988 and 1990 during the first Intifada. Getting through passport control and security was always an awkward process, but I was never barred from entering.

This time around on 6.5.02 things were different. I passed the first hurdle, passport control, without problems. But then came layer upon layer of security people, many of them very young, teenagers almost, who began to ask me, what the purpose of my visit was, who I was going to see, where I was going to stay, why I had come via Frankfurt etc. Before landing I had considered what to say. It was of no use to lie and it wasn't honourable either. I had one suitcase full of medical supplies, donated by my hospital. I also had handbooks of the International Red Cross on the treatment of war injuries and a booklet on Basic Rules of International Humanitarian Law. I decided simply to tell the truth: that I was a doctor, coming to be of humanitarian assistance to the Palestinian people.

But even before they opened my suitcases and turned them inside out, the decision had already been taken to deny me entry. After waiting for 45 minutes, the young lady, who informed me of this, said the decision had been taken by the Interior Ministry. I asked why and she mumbled something vague about security. I insisted on a meaningful explanation. I wanted to know about the rationale behind this. Nothing came forth, apart from 'security'. I asked, if I, a 49 year old father of two teenagers, a respectable GP from North Wales, was perceived as a security threat against the State of Israel. She said no. I asked to speak to the person responsible for taking

the decision, but this was not possible.

With the decision to deny me entry echoing in my head my luggage was then subjected to intense scrutiny. I had to explain the workings of an otoscope, fundoscope, a peak flow meter. The battery charger of my brand new digital camera was confiscated, because they didn't have the right equipment to examine it. The handbooks of the Red Cross were studied with unusual interest, boxes of intravenous canula's opened etc.

Then I was handed over to the police and placed in a shabby holding unit at the airport, where I joined two hapless Poles, who did not speak English. From what I could gather they were economic migrants, who had come to find work.

I studied the graffiti on the walls of the cell. Half of the writings were in various East-European languages, the other half in English, German and Spanish. These were from people from the International Solidarity Movement who had earlier been denied access or deported because of their activities in the Occupied Territories. The most recent message was from one Swede and four Americans. It told me of their arrest in the vicinity of the Church of the Nativity in Bethlehem.

To these writings I added my own: "6.5.02. Today I was denied entry because I came to be of humanitarian assistance to the Palestinian people. My duty as a doctor is to give help to those in need, irrespective of race, nationality, religion or political beliefs. My nationality is Dutch, but my heart is with all those fighting for justice, freedom and dignity where ever in this world."

After 10 hours in the holding cell - I was not allowed to make a telephone call, to contact my embassy or to contact an Israeli lawyer - the police drove me to the Lufthansa airplane just before it took off. I struggled to contain my emotions. The cabin crew were very sympathetic and offered me a comfortable seat. As the airplane ascended I saw the coastline of the Gaza Strip towards the south. I should have been there, I thought.

Ironically during the flight back to Frankfurt a passenger collapsed near the toilet. The cabin crew asked for my assistance and of course I volunteered. The passenger recovered without problems from a benign vasovagal collapse.

It appeared that the Israelis had sent a fax to Lufthansa in Frankfurt. On arrival there the police questioned me

and I saw on the fax that my entry was denied because of "political/security reasons".

I am now back in North Wales. Of course I am very disappointed. It is a rotten feeling not to be able to help the Palestinians in the Occupied Territories. I have 6 weeks to spare and have decided now to go back to Lebanon and work for the PRCS there. I have lived with and worked for the Palestinian refugees in Lebanon for almost 5 years during the 1980s. It will take some time, before I can leave. The Israelis stamped my passport and I had to apply for a new one, because there is a considerable risk that with an Israeli stamp, even though it says: "DENIED ENTRY", I would be forbidden from entering Beirut.

The Israeli newspaper Ha'aretz (see below) reported on 6.5.02 that since the end of March up to 2000 humanitarian workers and human rights activists have been denied entry into Israel. These include members from three United States-funded international aid organizations, representatives from charities like Save the

Children and CARE, a team of Greek humanitarian workers, two Swedish doctors. On 29/04/02 two United Nations Humanitarian Affairs Officers were refused entry at Tel Aviv airport. No big surprise after even a UN mission with VIPs was barred from entering Israel to investigate what happened in Jenin.

The Ha'aretz report concludes that there is a systematic policy by Interior Minister Eli Yishai to deny access to humanitarian workers and human rights activists. This would be a serious breach of International Humanitarian Law.

I will contact the British Medical Association and the Dutch foreign ministry and others to protest against this practice. If Israel claims to be an open and democratic society it should uphold the rights of those who want to enter Israel for humanitarian reasons.

Many regards,
Ben Alofs ■

From: "Lawsociety" <law@lawsociety.org>

LAW Weekly Roundup, 16 May - 22 May 2002

Last week, Israeli forces killed thirteen Palestinians, including two women and a child. Israel continues its invasions in various Palestinian cities, villages and refugee camps. The new occupation tactics include 'short' invasions into so-called Palestinian autonomous areas, in particular, the West Bank towns of Tulkarem and the surrounding refugee camps. Further invasions and raids made into Ramallah, Al Bireh, Nablus, and Jenin. Despite the fact that extra-judicial executions constitute war crimes, Israel continues its assassination policy. Two Palestinian children killed in explosions in the refugee camps of Jenin and old Askar. Israeli forces on roadblocks shoot to kill Palestinian commuters and Israel continues its mass arbitrary arrest campaigns.

During the latest invasions and raids Israeli occupation forces detained approximately 6,000 Palestinians, 500 are currently under administrative detention, meaning

they could be held for indefinite periods of time, which contravenes international human rights standards.

For the full report see:

<http://www.lawsociety.org/Press/Preleases/2002/May/mayw3.html>

LAW - The Palestinian Society for the Protection of Human Rights and the Environment is a non-governmental organisation dedicated to preserving human rights through legal advocacy. LAW is affiliate to the International Commission of Jurists (ICJ), the International Federation for Human Rights (FIDH), and the World Organisation Organisation Against Torture (OMCT).

LAW - The Palestinian Society for the Protection of Human Rights and the Environment, PO Box 20873, Jerusalem, tel. +972-2-5833530, fax. +972-2- 5833317, email: law@lawsociety.org, web: www.lawsociety.org ■